Partea introductivă
Dosarul nr.2-6893/2021
2-21049105-12-2-05042021-1

HOTĂRÂRE
În numele Legii

27 mai 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Antonina Sicorschii

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Murzin Lilia către Șovîldea Lidia cu privire la încasarea prejudiciului moral,

Partea descriptivă

c o n s t a t ă:

La 02.04.2021, Murzin Lilia a depus cerere de chemare în judecată către Șovîldea Lidia cu privire la încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, ulterior completată (f. d. 61-63), a indicat că, la 27.04.2010, pârâta Șovîldea Lidia, împereună cu alte persoane *****, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Întreprinderea de Arendă *****și Camera înregistrării de stat, actualmente IP „Agenția Servicii Publice”.

Cererea de chemare în judecată depusă de către Șovîldea Lidia este axată pe încasarea cotei-părți din produsul de arendă al Întreprinderii de Arendă *****

Necesită de menționat că, pârâta Șovîldea Lidia nu mai are nicio atribuție la Întreprinderea de Arendă „PROIECTTEHSERVIS”, deoarece ca fostă angajată al acestei întreprinderi a demisionat din propria dorință încă în anul 2003 [Ordinul nr. 63-p din 03.09.2003], iar, la 22.06.2010, Întreprinderea de Arendă *****s-a reorganizat, prin transformare, în Societatea cu Păspundere Limitată *****

În continuare a indicat că, la SRL „PROIECTTEHSERVIS”, Șovîldea Lidia de asemenea, nu are nicio atribuție, fiindcă la Adunarea generală ordinară a membrilor fondatori ai Întreprinderii de Arendă de Proiectări Tehnologice și Servicii *****din 19.10.2009, la care s-a decis reorganizarea Întreprinderii de Arendă *****în SRL „PROIECTTEHSERVIS”, pârâta Șovîldea Lidia n-a votat pentru adoptarea deciziei de reorganizare a ÎA *****și n-a manifestat dorința de a deveni fondator/asociat al Societatății cu Răspundere Limitată „PROIECTTEHSERVIS”, Procesul-verbal nr. 2.

Faptul precum că, pârâta Șovîldea Lidia nu este fondator/asociat al SRL *****se confirmă prin Hotărîrea Adunării generale ordinare a membrilor-fondatori ai ÎA *****din 31.03.2010, Procesul-verbal nr.01/10 și Extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 2940 din 15.02.2019.

A susținut că, pe parcursul examinării cauzei, cererea de chemare în judecată depusă de pârâta Șovîldea Lidia & C, de multiple ori a fost modificată. Prin cererea de chemare în judecată

(de extinderea şi concretizarea a pretenţiilor şi completarea temeiurilor şi circumstanţelor acşiunii) în calitate de pârât este atras fostul ei soț - ***** Grigore, care a decedat la 19.09.2014.

A indicat că, prin această cerere, Șovîldea Lidia solicită, împreună cu celelalte persoana, și încasarea „*pagubelor morale”* în sumă de 300 000 (trei sute mii) lei, pentru fiecare.

A mai indicat că, este de remarcat că fostul ei soț - ***** Grigore, care a decedat la ***** a fost fondator al Întreprinderii de Arendă *****și ulterior, fondator/asociat al SRL *****

Ulterior, prin cererea *(privind concretizarea revindicărilor la acțiune),* Șovîldea Lidia solicită încasarea sumei de 420 165 (patru sute douăzeci mii una sută șaizeci și cinci) lei, iar împreună cu celelalte persoane încasarea sumei de 12 554 850 (douăsprezece milioane cinci sute cincizeci și patru mii opr sute cinczeci) lei.

A mai susținut că, la cererea pârâtei Șovîldea Lidia și a celorlalte persoane, Judecătoria Economică de Circumscripție, prin încheierea din 28.06.2010, Dosarul nr. 2e-8499/2010, a dispus aplicarea sechestrului pe toate bunurile SRL *****și interdicție Camerii înregistrării de Stat, iar sechestrul aplicat pe bunurile SRL *****în anul 2010 și interdicția respectivă se mențin și până în prezent - 2021.

Mai indică că, necătând la faptul că fostul ei soț - ***** Grigore, a decedat la ***** este atras în procesul de judecată, pe numele lui pe parcurs de circa 7 ani de zile de la deces, continuă să parvină citații în instanța de judecată, inclusiv și de la Curtea de Apel Chișinău, iar de multiple ori citațiile se aduc de către persoane necunoscute și care nu se prezintă și nu se legiferează nici într-un fel.

Susține că, de asemenea, la domiciliul ei adesiori este vizitată de către avocații lui Șovîldea Lidia cu diverse propuneri.

Astfel, prin acțiunile cinice, obraznice și ilegale ale pârâtei Șovîldea Lidia îi sunt lezate grav drepturile personale, provocate prejudicii morale considerabile care se exprimă prin tulburări ale domiciliului, imposibilitatea de a primi moștenirea asupra cotei-părți a soțului ei de la *****SRL, îi este dezonorat numele [Murzin], este descreditată în fața vecinelor și cunoscuților.

Prin acțiunele pârâtei, Șovăldea Litia, îi sunt lezate drepturile ei personale: dreptul de demnitate a familiei Murzin, dreptul la onoarea și reputația numelui ei - Murzin Lilia, îi sunt provocate suferințe fizice și psihice considirabile, îi este grav afectată calitatea vețiii.

Prin abuzul de drepturi pretense din partea pârâtei Șovîldea Lidia, s-a agravat starea de sănătate a soțului ei - ***** Grigore, care niciodată n-a avut atribuție cu organele de drept, instanțele de judecată sau alte organe de acest gen.

Starea de stres în care s-a aflat în ultimii ani ai vețiii au dus la decesul soșului ei - ***** Grigore.

A remarcat asupra faptului că, este în etate, a. n. - *****, pensionară după limita de vârstă, veteran al muncii, suferă de tensiune arterială, recent a suportat o intervenție chirurgicală severă la ochi.

În virtutea celor invocate, a materialelor anexate și în corespundere cu art. art. 13, 15, 19 (3), art. 2036 din Codul civil nr. 1107 din 06.06.2002, art. 166,167 din Codul de procedură civilă, reclamanta a solicitat:

1. De a obliga pârâta Șovîldea Lidia la repararea prejudiciului moral provocat;
2. Să se încaseze de la pârâta Șovîldea Lidia în favoarea lui Murzin Lilia a prejudiciului moral în valoare de 500 000 (cinci sute mii) lei.

În ședința de judecată, reclamanta Murzin Lilia și reprezentanții acesteia, avocatul stagiar Brînză Dionis, împuternicit în baza mandatului seria MAS nr.068139 din 04.11.2021 (f. d. 35), avocatul Coban Igor, al cărui mandat seria MA nr.1985718 din 19.07.2023 (f. d. 104-105) a fost prezentat în xerocopie, în ședința de judecată din 03.04.2024, obligându-se ca în următoare ședință să prezinte originalul mandatului, fapt care nu a fost realizat (f. d. 123), deși, cunosc despre examinarea cauzei, în ședința de judecată nu s-au prezentat.

Cât privește împuternicirile avocatului stagiar Vrabie Dina, care acționa în baza mandatului seria MAS nr.071213 din 29.11.2022 (f. d. 89), reclamanta a anunțat instanța că împuternicirile avocatului au expirat (f. d. 96).

Pârâta Șovâldea Lidia, în ședința de judecată nu s-a prezentat, toată corespondența expediată la adresa de domiciliu a acesteia (f. d. 82), a fost restituită în adresa instanței de judecată cu mențiunea factorului poștal ,,Nereclamat".

Având în vedere faptul că, la caz, procedura de citare legală a părților procesului a fost respectată, totodată, informația despre ședințele de judecată fiind plasată și pe Portalul instanțelor de judecată, prin prisma art. 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces.

Motivarea

Studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată apreciază cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată şi pasibilă respingerii din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 166 alin. (1) din Codul de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea cauzei.

În sensul art. 239 din Codul de procedură civilă, instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Prevederile art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă stipulează că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii, iar în conformitate cu exigenţele alineatului (3) al aceluiaşi articol, instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant şi în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul civil, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În speță, reclamanta Murzin Lilia pretinde încasarea prejudiciului moral de la pârâta Șovîldea Lidia, indicând că, prin acțiunile sale, ultima îi provoacă suferințe psihice, ceea ce a dus

și la diminuarea stării de sănătate a reclamantei, creându-se un prejudiciu moral enorm pentru reclamantă.

În susținerea pretenției sale, reclamanta a invocat că, pârâta cu alte persoane a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „PROIECTTEHSERVIS”, unde soțul reclamantei, *****, avea calitatea de fondator/asociat, iar ulterior, prin cererea de concretizare a acțiunii sale, pârâta a solicitat încasarea din contul fondatorilor/asociaților SRL „PROIECTTEHSERVIS”, inclusiv din contul lui *****, a sumei de 300000 lei cu titlu de prejudiciu moral. La moment, dosarul nominalizat este pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cauza nr. *****

Totodată, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a susținut că soțul ei, ***** a decedat, necătând la aceasta până în ziua de azi pe numele lui parvin citații de la instanța de judecată, iar citațiile nominalizate sunt aduse de către persoane necunoscute, care nu sunt angajații serviciului poștal. Totodată, susține că este deranjată de persoane care se prezinte drept avocați ai pârâtei și îi înaintează diverse propuneri. Propunerile acestor persoane se referă la cauza nr. *****și constau în recunoașterea de către reclamantă a acțiunii în cauza enunțată. Aceste terorizări nu au fost doar o singură dată, ci continuau cu regularitate. Persoanele date văzând refuzul reclamantei de a le satisface propunerile, au trecut la amenințări, dânsa fiind amenințată că suma de 300000 lei, care se solicită prin acțiunea în cauza nr. *****de la soțul ei, va fi încasată de la ea.

A mai susținut că toate aceste terorizări se fac de regulă în scara blocului, unde tot aud vecinii, fapt ce-i face o imagine negativă, iar prin aceasta i se aduce atingeri numelui și onoarei.

Pornind de la această situație de fapt, instanța de judecată reține că circumstanțele cauzei urmează a fi apreciate sub aspectul răspunderii delictuale, astfel, speței îi sunt incidente prevederile legale privind temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale.

Conform art. 1998 din Codul civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate, cu condiția că persoana cunoștea sau trebuia să cunoască consecințele rugămînții sau ale consimțământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Deci, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Conform art. 2036 din Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

(3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

(5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Prin urmare, din sensul prevederilor legale citate rezultă că, prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează şi lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeaşi natură. De asemenea, din norma de drept enunţată rezultă, că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Așadar, în speță, instanța constată că, reclamanta cu referire la prevederile art. 2036 din Codul civil, solicitând încasarea de la pârâta Șovîldea Lidia, în beneficiul său, a sumei de 500000 lei cu titlu de prejudiciu moral, nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze cu certitudine că pârâta Șovîldea Lidia ar fi comis o faptă ilicită, cu vinovăție, față de reclamantă. Or, în atare situație, acțiunea de reparare a prejudiciului moral formulată de reclamantă, nu poate fi admisă, așa cum, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor legale de angajare a răspunderii delictuale.

În acest sens, este important de evidențiat că, deşi, persoana trece prin suferinţe în multe situaţii din viaţă, inclusiv în cazul faptelor ilicite la care este expusă, aceasta încă nu o îndreptăţeşte să solicite despăgubiri. Persoana o poate cere doar în cazurile prevăzute de lege şi în condiţiile legale privind răspunderea.

Distinct de cele arătate se reține că, prin Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova nr. 9 din 09.10.2006, cu privire la aplicarea de către instanţele de judecată a legislaţiei ce reglementează repararea prejudiciului moral, se explică că obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferinţelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

Prin urmare, instanța statuează că, acesta reprezintă o pagubă care este cauzată individului prin vătămarea unui interes personal nepatrimonial, or, prejudiciul moral constituie efectele concrete (consecinţele) pe care dauna le produce asupra victimei. Merită de menţionat și faptul că jurisprudenţa CtEDO nu relevă o enumerare exhaustivă a modalităţilor de exprimare a prejudiciului moral.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, probaţiunea existenţei prejudiciului revine părții-reclamante, fapt realizat prin orice mijloc legal de probare. Argumentarea caracterului

considerabil este necesară încă la etapa admiterii cererii de către Curte. În caz contrar, potrivit art. 35 §3 lit. b) din Convenţie, lipsa unui prejudiciu considerabil (important) pentru victimă constituie temei de inadmisibilitate a cererii. Legătura de cauzalitate între încălcare şi prejudiciu urmează a fi probată de către reclamant. Survenirea prejudiciului ca urmare a săvârșirii încălcării trebuie să fie certă şi nu presupusă/declarativă.

La caz, instanța conchide asupra faptului că, cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral este neîntemeiată și declarativă, în lipsa înscrisurilor/probelor care ar confirma existența certă a încălcării drepturilor personale nepatrimoniale ale reclamantei.

Totodată, verificând circumstanțele cauzei și prin prisma prevederilor art. 9 din Codul civil, potrivit cărora: „Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă”, instanța atestă că circumstanțele cauzei nu se încadrează nici în alte condiții prevăzute de lege, care dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pentru a admite cererea de chemare în judecată în sensul formulat.

Prin urmare, având în vedere că, la caz, nu au fost prezentate probe care să justifice cerința reclamantei cu privire la încasarea prejudiciului moral, în contextul celor expuse mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a respinge solicitarea reclamantei Murzin Lilia cu privire la încasarea de la pârâta Șovîldea Lidia, în beneficiul său, a sumei de 500000 lei cu titlu de prejudiciu moral, ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al RM, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Murzin Lilia către Șovîldea Lidia cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la data adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Cușnir